

Paa Konferencens første Plenarmøde blev der efter Forslag af Præsidenten oprettet et Bureau for Konferencen, bestaaende af en Repræsentant for hvert af følgende Lande: Argentina, Canada, Czekoslovakiet, de nordamerikanske Forenede Stater, Frankrig, Italien, Japan, Kina, Mexico, Nederlandene, Sovjetunionen, Spanien, Storbritannien, Sverige, Tyskland og Ungarn.

Som Konferencens Generalsekretær fungerede Generalsekretæren for Folkenes Forbund, Avenol.

Efter en Generaldebat, der fandt Sted ved 7 Plenarmøder i Dage 12.—15. Juni 1933, delte Konferencen sig i Henhold til den saglige Deling af de foreliggende Opgaver i to Hovedkommissioner, nemlig den monetære og finansielle Kommission og den økonomiske Kommission. De paagældende Kommissioner nedsatte atter en Række Underkommissioner.

II.

De monetære og finansielle Problemer.

Arbejdet paa det monetær-finansielle Omraade blev udslaggivende for Konferencens Virksomhed. Det var fra første Færd truet af Modsætninger, som det syntes meget vanskeligt at udjævne, og under Konferencens Forløb blev disse Modsætninger snarere større end mindre, saaledes at Udsigten til et frugtbart Arbejdsresultat svandt tilsvarende ind. Den Omstændighed, at en Udligning af Modsætningerne paa det monetære Omraade ikke lod sig gennemføre, fik samtidig en ikke ringe Indflydelse paa Konferencens Arbejde paa det økonomisk-handelspolitiske Omraade.

I Ekspertudvalgets Kommentarer til Dagsordenen for Verdenskonferencen blev der udtrykkeligt gjort opmærksom paa den nære indbyrdes Forbindelse mellem de monetære og økonomiske Problemer, der tilsammen danner Konferencens Arbejdsomraade, og Ekspertterne understregede, »at Gennemførelsen af Foranstaltninger paa det økonomiske Omraade i meget stort Omfang er afhængig af Gennemførelsen af Foranstaltninger paa det monetære og finansielle Omraade og omvendt«. Rigtigheden af denne Opfattelse er fuldt ud blevet bekræftet under Forløbet af Konferencens heromhandlede Mødeperiode.

Ekspertterne havde ogsaa paa anden Maade i deres Bemærkninger til Verdenskonferencens Dagsorden givet Udtryk for den Betydning, som Løsningen af de valutamæssige Problemer har for hele det økonomiske Komplex, der stod til Behandling, og det kan fastslaas, at de i denne Henseende gav Udtryk for den almindelige Opfattelse Verden over. Forventningen om at Verdenskonferencen skulde hidføre en vis Stabilitet i Valutaforholdene, kan siges at have været meget udbredt.

Allerede under Ekspertudvalgets Arbejde kunde der dog konstateres et Modsætningsforhold paa det monetære Omraade, et Modsætningsforhold, som paa en Maade kan siges at have indeholdt Spiren til den aabenlyse Konflikt, som opstod under Forløbet af Verdenskonferencen. Der blev i Ekspertudvalgets Bemærkninger fremsat en almindelig Udtalelse om, at Maalet for Penge- og Kreditpolitikken maatte være Genskabelsen af en saadan effektiv international Møntfod, som de Lande, der har opgivet Guldfoden, kan slutte sig til. Formuleringen af den nævnte anbefaling dækker over en vis Uoverensstemmelse mellem Ekspertterne. Blandt Repræsentanterne for de Lande, som paa det nævnte Tidspunkt havde en fri Papirvaluta, herskede der vel Enighed om,